

سال اول

صخاول

سال اول

جامی اداره کننا.

دیر - نایین کننا

لکرانات و مکافات

باید سوانح نیل باشد

فون - بگل

را پاره بسیج دفعه خواه

کن نزهت شاهی بارج بیشنه ثم دبع الاول ۱۳۲۶

بیت اشک

پکار - هشان

این روز نامه فقط نگاه میان حقوق ایرانیان و سورا افکار اسلامیان است

مطر نایج ابن انقلابات ہوں انگریزستند حکم زار
میدیم .

بلیغه این بوده و بیت که حق المقدور از مجاہد
با ریاضان فسلم دوری جبهہ کربلا و تحریر و یا مبارز
یی بیووده که غالباً بعضی از جوابی برای طلب نفع شخصی و
حابت اشخاص به عمل پایبریکات خارجیه اخراج میکنند
اچڑا کنیم

زیرانه درق پاره مارا گنجایش درج این کوفه مفت
است و نه موقع کوئی ملکت مقصی سرگرمی بینکن
بهاحت بی اساس است .

فاضیه نحن بابیک بیت ، معکر آرائی و خود نه
ایمیزی نمیکنیم مظہر ما این بیت که بوسیله اخبار
فضیلت ادبی تحصیل تجلیق نموده و مردم را بانجاشی خوا
کرده زانها اجتماعی برده باشیم .

جمع کردن لغات مثکل دلکیات صحفه کنسرز
قاموسن ارادیک مقالہ برای ابراز فضاحتی
نیکنیم بلکہ مقصود اصلی از مانسیس ہر روز نامه را

بما چشم کروید
بعض از جراید مرکزی جمیعت قوام اسلامیه شماره ۷۴
جنگل را تقدیم نموده گرچہ ہمان شماره را گرانظر و قت
و انصاف مطابع میکردند گھان نڈایم مبارک بیت چنین
جو ایکیہ مکواز سخنه بود نمیمودند .

ہماں شماره را بازیم جواب شعیدات بعد آنہا میلہ
دلی از اینکہ ملکن است از این شعیدات خلاف حق
اوہاں ساده لوہان عشویش کر دنما چار مجدد ا
مه مقام دفاع و گفت حققت برآیدم .

مقایسه شک و مدد
بدی چیست ؟ خوبی گذاشت ؟
ما در پیانات خود افکار خاصہ را بگفت دعوت
میکنیم ما انصاف مردان مصف از محالات خود و
بعضی از جراید مرکزی در مسئلہ قوام اسلامیه و فراز ایج
مسئلہ قرار میدیم .

مالک سعدیہ اپریان را پایی تخت ملکی افغان
شرب الیودی آنچا و وجدان بعضی از زیستہ کانہ کے امراء
با پیغامی مترنم مسند مصوّج میکنیم .

ترکز طهران را بول مارند، و شمردند، در روایت
او میگویند شاره ۱۲ و ۳۳ جنگل را مجدداً از آوات کنید
تا خوب بگردید که بچلیها کیستند، چه میگویند و

شتروده

بیکشت مردمان خانی که اطراف سریر پنهان شاید
را گرفته مشغول دادن نایشی بسته که دربار یا شاه
خالق عزاده و بهده دیده ایم بچنان یکه آنها محمد علی صیرزا
را بر درگاه زیر و جبلای کرده ملکت را بخانی سوق داده
اینها بهم سخواهند شاه جوان ناره مال المصادر شهوت
رانی دخیالت خود کنند و ایران را بگردان و تسلیم آذار
نمایند.

در آن زمان گیلان و آذربایجان و ایلخانیا ری
شهر دخواهند امر فریزهان هد آنکاس پیدا
کرد و چنگلخان را شهر دخواهند.

آن روز دولت مستبد روس بود که حضرت
در باری را رفخت احرا بر فی انگلیز اینید اصر فردولت
خود انگلیس است که خانمین در باری و
آخر میشود.

خواسته از خواب غفت
دیدار ملت دیدار ملت دیدار ملت
دیدار ملت دیدار ملت دیدار ملت دیدار ملت
دیدار ملت دیدار ملت دیدار ملت دیدار ملت

خن سرفی نه، نه برای اهلار کمال است و نه تجیل چا
و مال خلماکوه قول ناست.

این احراز مارا بهم تصدیق کرده محل پست و
جزئیات خواهند بود.

ما در گوشه جنگل با یافق مخفیه و کسر لوازم تحریر داشت
نهادن دستیل نیشان این اوراق و تحریر این معالات
اصحایم کردیم که هموطنان را بازبافی ساده کار نمی
که امر زدن خلکت ندهد حال و فرزندان ناخلفش پیشود

روانه نیز این کم که با همچو عالی و دریک چنین موضع شدیدی
داخل مشاجره و ممتاز داده اند اینها رفاقت و خودگذاری
و بخا دری یا افراد که بعضی سبب ترقی فلکی خود را از اد
سند تند وقت گذرانند.

این پنجمین جو ای رجوع باصل مقصود میکنیم
از لایکی از آن جای پنهانه از دولت سوال نخواهد گذاشته
کیشید، چه بجز اینست، جویت آنها پاچیست،

نیچست (بیش از شاره تبل)

که اگر باشد تهم نیز بگان برآورده و عزیزه دان بسیار آید و ساخت خانی از ظلم و جو پاک شود و صدر صفا حق نخواهد و تنه فلسفه نزدیک
دانم احباب نیست و یا نیک نتوان پست آید یا یاد و فلسفه اتفاق و سایه اشنا و حاصل آید نه اند که در هدیه گیر جمع شده و
از خود گذشتند و جان غیربرکت داشت گرفته و ماتع جا به است بر سرمه نهاده و رهشش چنان بی میکنند و باعده و قبلي
سفوف مجاهدت آمدسته و مراجع بجز خواه اد برخواسته داشت و بعده از آن هیجان ایجاد دل از ارم کار انتشاری گردید و معاذل زیر احمد
نمکانی داشتند از جبارات ذیب دادندند، یا همچنان، ذیب خوردند و از دسته های طبقه ای خوف نموده و مناظر فضی جلکه
بتطری سرمه نایدی نگیرند و بعد بخودن همچو قصر شود مثل روز ساره مردم را گواه گرفته و مثل در برداه دولت پیش
جاذبه ایران نموده و از توجهات و چیزیات از هر چیز از خواه سلطانی ایران و جمیع زندگانی و مدنی پا رس نشود بالآخر
ایثاره ای راضی و خاصی و خوبیدن در خواره و جنگی و مقاومت کردن بیکاری شفاه و دان خانی بلکه پنهان دان این خبر جلدی شود

(لیره انگلیس) در مینه اش جیش
آنچه کلیه ایا شهادت حق و عیان بلکه بسیار
خود از نویسنده محترم (با وجود یک فردا اتفاق
برای حظ وطن قیام داشته روز زد باشد) تقریباً یک عذر
وطن فروش خان از امثال دنیوی دوله و قوم
السلطنه را بالاجبار برای اسکات آن نویسنده محترم
تلهم نایزد یعنی گیلان هم مثل حبوب و غرب پاره
نقاط مطیع علیات انگلیس تابع نیات سو، خانیش
مرکز ناشد.

خندان ہویت جنگلہما

دری چیز لازم است الاصور مخصوصه باشد تا اینها
آن دیرگز هم مثل بالاخره اور اک هوئی
خواهد بخورد.

در جواب جاید و گیر که نبیا رعایت تراکت
خود ره فقط در موافق قوام اسلام نسبت بی اطلاعی
و درست دن از انفاس را باداده و قوام اسلام را
جهانی معتبر مانتهی بگردان را شریک اور قدر
داده اند لیاقت بلکه مغفره برای اثبات خود را اند
با خمال ادب میگویند چهی پیت؟ خوبی کلام است

این صد آن صد ای روزنامه هگاران است ناوارق
گویان بلکه صد ای لیره های انگلیس است که طبق املاز

ترکیز نظران علمی مخصوصی

قدرتی بر جو عبور لایات نمایند بعد اگر قوهٔ شفاعة پنهان
شمال انصاف و دیانت شد بجالت نکند
بلیں جنوب و غرب بایست در روزهٔ طهرین داشته
تلکلات خود را دعوت داره قرآن شال لاید آتا
پنجاه و انگلیس با بایست در باریان خائن تمام ایران را
نمخت استیلای طالانهٔ خود آورده اند فرانفراد
فارس، سردار پسرت درگران، طفل اسلام
در اصفهان، شیخ خرغل در عربستان، پهلوی
در شگابن سایر رجال خائن در سایر جاها اند او کی
نمی‌شذسته و خیر از خود سلطانی تصور نمی‌کند
لماج و نخت قدیم را باز بچوپ شردار زده اند و چهارده
بر ای شدید نفوذ انگلیس یا استیلایی و ساده بر برآ
بر بادی ملکت پیازند درین جا آن روز نامه نگار
دلم پرست و پیغاضت رعایت مرکز را نگردد فریاد
مرکز بست بر ای رویت صفا و فاطمیه لوزخان آن را پین

درین بیک باز نه کانی با جلف از طلاق و توبیخ طایبه داشتند که اگر داده و از تعقیب در ترب خونی پنهان نموده می‌باشد این تغییر
دین بخت اینست که مغارن با تبدیل استبداد به سایه پیروزی استقلال بجهالت بود تجدید دوره حکومت خود را ویانی در دوچار نمود
آورده که از هرگونه از ایران هم مانی آنها نذکور و از هر طرفی حشمت امیدواری بتوی آنها باز از هر چیز دست ضعف نداشند
آواره کان بظرف آنها دراز و عجیل شه حوزه گیلان و جوار اهدام مون ڈاز روی اتحاد باهناپه در ملک خریت اموال و
امویس نفت گیلان را مخنوظ داشته اند امروزه که تمام ایران بغير وفا و تحط و غلامی شده بدل اینست که رؤسای خبره
وزرا، عاجز از خاره شده اند بخت خالیه این جمعیت زراعت گیلان را تابقداری که هکن بود اینست سوخت مصون
داشته و یک رشتہ آب جات جاده ای اند اینها در اینجا میکنند در بیرون باهله امانت خش خود بشه فواه رسانیده و زیان
هونی و قیف فرقی نهاده که از اطراف ایران بکه از خبر ایران تحصیل قوت لایه روت خود را مخصر گیلان میکند اگر
صرف هر چار سند تقدیر از خواه مسئول است که توجه دارد از اکردن چوانات بازکش بکه هدرست بآن نهاده و از این

بالعكس کسیکه ناقه این صفات نداشت و این پیشگویی
این اوصافی را که شردم بیک و بد بجانبها نیز
داده میود.

حال بر جوع بجالات قوام سلطنه دبرادرش
دلوق الدله کرده انکار عامه و احاسان چاف
را حکم فرار داده سوال میکنیم که:
ایا این در برادر حقیقت این اوصاف مجده
بشهد پا فتنگها دروزه؟

خود ماهم یک دلیل ساده در جواب چنین
با حرارت این دودجهود محترم اقامه میکنیم.
ما خذ روت هر کسی کی از چند چیز است:
ارث، تجارت، بهبه، انتقال، حقوق است
از خراج دفینه، بزرگانی، یکمیگاری.

بیشادت خود آن نویسندگان محترم آقای
قوام سلطنه از این مأخذ که تحقیل روت مکرد
از انسان هم که برایش بیرون نمایه نمایند
پس از کجا تحقیل کرد؟

معلوم است از روئو خیانت، از دلایل خوش
امیازات از زر دوری ای جاذب.

که کرایه اعلی از دوقه ایکیلان برگزپای تخت سلطنت دولت است از عفت آنها خرواری به پنجاه توان رسیده کیلان
امروزه از حیث معاش در رفاه و با اینکه برخی عمل بخاره نمیود مثل سالهای گذشته بجانب قیمت بل اضافه نظر با تجییج
داخله بفردوش پیرمانند و از چندین هزار نفوس از غربا، که بویطه گرسنگی در پیشنهادی اداره از دلمنشده اند در حدود
گیلان متفقند گهداری و توجه میگایند و تهیه از دوقه دلیاس و تحقیل مکن جهت آنها نموده اند تا بر این منظمه گانی نمایند
و در کمال سلامت و علت نفس مساعدت از عامه نکت دارند که حدود گیلانات بلکه طایع از آن از خلیلات و زیانی
و تکابن و مازنده را من نموده که اسم سرت و چاول محکم است که از مساعدت با آنها درین شود و
یا آنکه خانی منافی با مردم عالی آنهاست داشته باشد تاکی باید خراب شده دوست و شمن یعنی دست
در رفع گواهیم که بخوبی میگیریم پرانی خاصه خود را میس فارمی کند و از پس پرده اخفا بیردن نماید و در طاها
قبسم و دلفریب و خنده مصنوعی نماید تا بتواند رشته حیات کیفر و یا قدی راقطع کند و یا با کله هر بانی و دوستی

تحقیق اجمالی

خوب کسی را کویند که با احباب بر قدر ملکت
و ملکت خود بدرست نباشد، مرزو و احباب نمود
در امور یکه برخلاف مصالح وطن و بناء وطن او
اقدامی نماید، مخالف دیانت و قویت و قدری نکند
رشوه نماید، دسترنج رنجران و حاصل خیبت کار
کران مظلوم این عبادین مختلفه بزاید، زمام هر مری
که در دست گرفت بعد از انصاف و درستی عمل
کند، بجز اینکه مکانیان بر قدر ماضی قوی تسلیم نکرد
اگر جمعی را هم غافل نمایند ویدایانها هر ای مخفی
ملکه کاره کند، وجودش را ای مرقی
دین و دولت نهیان باشد، در اداره کردن هر
کاری اگر از خود بیاقتی ظاهر کند آن کفایت دیقت
و حسن اداره هشیز پارسی نفع احباب نباشد
شغل و مقام را پارسی خدمت بلکه نلت بخواه
ن برای ریاست و تحقیل روت بعلاده تقدیم حکام
شرع و عمل تقریزات وغیره
خوب کسی را میگویند که مشفیع بصفات مذکور
باشد.

الله ولهم بده، ناصر الملك بده، ونافر ماده،
پیغمبر اراده، این الملك بده، نصره الله ولهم بده
حصارم الله ولهم بده، هر که با آنها همراه بوده بسته
ده، هر که طرفه از آنها است بده، هر که عادی آنها
ده، هر که با آنها هم عقیده است بده، منکه این
ایجادات را میکنم و این بدینهار ابراهی این شخص
نمایت دینماهم اگر از روی غرض گویم منکه این شخص
کل منکره برای تلت خد حقی نگرده لیکن خیا
لهم نگرده اند منصفانه نمیتوان آنها را در حق خانش
قرار داد اگر برای آنها اثبات بدی کنیم از این نقطه
نظر است که بعلوه اینکه خیانت نگردد چرا خانش
هم نخودند و وجود خود را عمل قرار دوند.
این ایجاد و تقدیم از کسانی محدود است که
خد نمایت کردند از روی صحت نه از کسانی که حد
نموده خیانت کردند.

قوام اسلامیت می خواهد اداره کردن و حسن اداره
 دش نایاب بحال کی بود؛
 اثر فعالیت آن بر نفع اهالی بود و باز هم خفت ایران
 آیا فعالیت ولیل صحت است

سازه: بازیم بناهی عمارت و بکه بازیم قول
کامران میرزا امیر کبیر بازیم من در جات شاهزاده
۱۷ جنگل کده قشت بخواسته.

هزار شیوه، معاشر مضره را باید
کرد.

تکالیف و خواہشات ہم سایکان رائیاں فول
 کر دندما خبر نہ
 اگر نکر دند اقدام ہم سایکان و استھان بیناو
 کہ امضا دا این باہر فان دراویت و ہم ہم پیدا
 کہ ہمین طوریت وغیرہ این غست پر چوت

اگر کردند خواه اکر دند. دیگر کوچ تقویتی هم دنایی
یک نفر با تصرف و ملحوظه و قشیکه قادر بگلوگری از
خیانت سایر مقطارانش نشد لایدآ کناره میکند
نه امنضا و دعبرا ہی۔

و قصیقہ امضاء کر دخانی است و پیرف
آنا اسم بُردن از دیگران دلیل صحت عمل
اپنا نہ ہو داشت شئی نفعی مانع نہ ممکنہ ہے۔

اینک برای خودگی حرارت مفہیں آفای
وام سلطنه میگوئیم: وام سلطنه بد، واقع

ساختگی مصنوعی از طرف خصم حقیقی از جویی و غیره جمی را محو نماید زیبی بی حسی دبی او را کی است که تاکنون از فاده خلاق آنها سبق شده و یا از نظر آنها مطلع نشده باشند و سعادت و خارت آنها را نداشتند ولقب قلب ژ زاموش کرده و فرق فیاضین دوست و دشمن تاکنون نماده باشد و یا آنکه هچه توهم کنند که این جمیت خود را حاضر بخواهند و مذلت آنها کفر ده و زانها افتاب و اعمال آنها چشم پوشیده باشند بلکه همیشه تم خود را رعایت لایم فلامیم و ناشی اند آیا فراموش کرد و داد که در سال گذشته قریب بیان اوقات جهت دربار تزار استبد از روی میل وارد اد و دلخواه بانها اختیار او یا از روی خواهش و حصر اکار گذارا و حکومتها اعانت از هر کیک تقدیم آنها شده تا درین خوشبختی بروی رس در راحت و رفاه باشند فیاله بجای دارم قصیه را که تازه ام از پادم نمیرود و اگر در زیر چاک هم مسخر گردم زاموش نمیشود که از دوره استبداد و اشاعه ظلم و غصیان در گیلان و گیلان و گیلان جمی از طلاقها و مفاخرها از خون مردم فلاک زده در دوره پیشنهادگران افسوس خود را تقدیم میکردد تا مشهود است از اینها شدت - قصیه دارد

اینک در قسم مقالات خود میگوییم: قلم حق کویی مانندی یک جمیعت است که با هم اثبات غیر عالم حاضر فرد اسلامی و استخلاص ایران بجهات دلمن از بیگانگان است.

نه بالبره انجیلی اداره میگوییم و نه در قیام از فراز پاره هزار با پول قوام اسلامیه که دو ثوق الدین و مالکی و شریعتی از جواہر مرکزی را مطالعه و تأمل کنیده، پسند این اشخاص پسیکریست، وین اوراقی که این اشخاص گردند برای خذ حقوق شما هست شایع کفر و دین بی شریعت است.

مانندم و گوشه جنگل و فدای کاری برای استخلاص دلمن از بیگانگان شما نیز با حابات از دشمن دین و خائین چهارده هزار دین عقیده ثابت و مستول علیتی ایم بالآخره کی از ناموقن خواهیم شد یا با جو پیشکنیم شما برایت و مظلوم عیا است دولت بریتانیا و چهارادار از شر زنگی میگذرد با محبت ایران خواهیم شد از این پیدا کرده ما دعویم ملت از شرها آسوده میگوییم.

حال آن دست است بدن مراجعت است بمحکم خواهیم داشت اینچه در دل دارید خوبی دید ده سهی را که مایلید گوشید. - اتفاق.

از مقالات داروه

آقای دیرخیگل، این خود پرواضحت است که فلاکتهای حاضرها با از اثر رفت و محمودی است که از دیرگاهی در عصر ایرانی تولید و خون صبا دیزگو ایرانی در عروق ماسرو فسرده گشته باز از رو رفته رفته نیلت و فلاکت خوکر فته و مفاخر یار خود را بکسره فراموشی کرده ایم.

این است طالبان ترقی ایران از پندتی پاپی در پی ایجاد ادبیات ایرانیان برآمده و برای بیان

وجود بر تعالی دکار کنی را از برای ایران ناخواهد پیدایم پس با چنین نیقی کنیم که (سردار واردگری) وجود برای ایران دارای فواید بسیار است.

این نیت ایران، ای اهلی پاپی تحت هدایت از رعیت و رفت و بصیرت مقالات نا و مذر رجا بعضی از جواہر مرکزی را مطالعه و تأمل کنیده، پسند این اشخاص پسیکریست، وین اوراقی که این اشخاص گردند برای خذ حقوق شما هست یا هما فقط شخص در بابت فراموشی است؟! اگر راه پسیکریم و پیشکنیم وجود برای ملک و شاهزاده دارای صفات است جمع شوده مارازیا بردارید باید گزینید مدد و معاذمه.

اگرچه بایاست دکار برای که از آنها نیست پیشکنیم دشمن خواهد ملکت بسته دکار کن بگانگان بیاشد. پس این نویسنده کان محترم در مژلان ایران در پاچت مملکت چه میگویند؟!

نه که جان خود را بدل و عجیل و یک ایالت و سبیل از وقاری وطن کرده به نوع زحمت و شاغب فوق التصور احکم خوده و میگایم که این بالآخره شرمن خائین و طرفدار اش از از سرمه او شهاده کنم از اینم ای اراده است که مورد حق گشکنیا و نهاده شده باشی با اساس واضح کردم.

امروز حق دارید که نگتوانید پایا مخفی اقدام خدا کاری کنید و بیله ندارید که فرار از دل نباشین مقدار ایم قایمیتی که از بعضی اشخاص معلوم جلوگیری کرده بگذرد پایین صراحت است از دشمن دلمن دین نهایت د حقوق شهاده فدای خصوصیت دیگران گشته؟!

صرف صحیح حاصل گی ہے تو
چھتر پر جبل
اویات

اول سڑیں نیسان رسید
غلغله از جبل دیسان رسید
کا پکرست و شبستان رسید
و نظر این شر کستان رسید
(نمازہ بھار) و قوت بشد
دیکھ نہ کائش فرشد

خرمن ماسوت اگر رفع رد
کوکب ایران بنود گز که سعد
مانفہ سیم ہوں و بوحد
خشم ناٹیم بایں فشد بعد
چند خواہی و تکریت کے
دولت پارپنہ تصور کئے
شده ہے و ملک دستور میں و آن
را اوٹھا عیسیٰ ملک شہیان
و اسما عنی ملک شہنشان
پر کسی اسی ملن نوجوان
پس کسی روک لالکار تو
ناز بران کن کہ خوبی روت آ

طہران

اُرانس پادہ اپورت صیدا ۱۰
رکنِ اسلام پر کوکب ایران پر ای رفع و قیف معاد
اُماجیز اس سخنان پر و ملن نزول حضرت اُسراف و یون
الله و رفت صرفی شد بعد از ذکرات خوالانی وعدہ کے
حضرت اُسراف نہ من کر دیہ دیرین پاک پیمانہ خفتہ هر ہبہ
فردا نامہ تکریت کر لیجڑو خول و ثوقی اللہ ولہ بکا جیز خضرت

حس افخار جوئی و سیادت بلی انبائی و ملن ہر گونہ
تباہت نہ باند ناگر رخت بتوت و خودت ماتباہ
سیدل ٹور و خون سرد و افسردہ ماگر جو عقد
پرورد بعیدہ این بندہ پترين و سید اینکار ہجانہ
پاکیں درستہ نظامی و مدریں اسعار نقصانہ
حلیم ابوالقاسم فردوسی است در مد رسم کے شاکرہ
را بر شہامت را دوست خا خارجی بیان خود مانوس
و اشناکند دران محترم هارس اجو سیدان
جریدہ سرفیہین مکہ مسجدہ دہشتہ و امید و ارم
بظور قت و بیت بیان نگزیتہ و مدریں شنیات
ماہماہہ رجود و گرام خود فرار پہنند.

تبریک

آقامی امیر عشاپر دست پر خوانین محترم کہ
مخدیں بنت اتحاد اسلام بہنہ بکسا درود فرمود
صیحانہ تقدم گرامی ایشان تبریک گفت و فہیت
ایشان را بڑا خذالت دین و درلت از خذالت
مسئلت داریم ॥

لهر لطف

جریدہ سرفیہ اگاہی را کہ بیانز کی امشاعر مطبوعات
خرا مان بآیانی ضمیح برسی اگاہی ہو ٹھان طالع
گھستہ تبریک میلوم.

اعلان

ماں لہر کریم فہاصلہ دیلم ازہر کسہ در انہوں
و اقہ در فزان روکیتہ از زیادی صعلوی وہ پیش و ارض
جلدی بھر دوزہ از تہشیز ماذہ الی لہر دہ تہزیز ماذہ
الی غرود برسی پیمانی فرما شستہ طالبین و بردی کیتی تسلی
ماہرین کا رسیان کریمیت ایشان بہت بر جمع کنندہ قرارا

مجالس تحریر

شیراز - کرمان

حضرت فاطمه زینه و حضرت سید رضا صفت بمشایره روز
بجای اخلاق ملیک غرب مجالس تحریر خواهد نموده و در این نیز
وقتی ایام زیارتگان اینان که ملیک خوبیه ایهاست احتماً
بجا آورده با خوشیها بمحضیان انگلیس عین هندی است
از شب چله کن شنے مجالس ختم کرد.

کارکنان اداره جنگل بازدیدگان این روزهای بیرونی (عزم
کوکب بران) (ولمن) اسما بر مسلمانان ایالت میگذیند

استعراض چدید

سرعتی داده قائم مقام الملک باید پر دستان پیکار
چاپ نموده و ممتاز کرد و بعد از همیشگی مبلغ
از وزارتخانه ۷۵ بخوبیه ایان رسماً نصیحته داده
بدران جاید بر کلام زیارت بر خدمت چنگلیها احوالات آتشین
بیویزیت شرکت داده میشود.

انواع سیفی ای جاید ازین اسهام بی بهداشت

ترقی

چون جویده طبع حضرت شرق سپاهالار عظم ایرانیین
(شهریه تباشین) ملک شفیع دلیلیق فرموده حضرت شرق
اهمکام بنی خیر برخوارخان سلا صفویه از خوده در چون
آنچه فکر و فکر مکن است خوبیه ای نماید که برگاه طبقه
پیدا کردند اسلکر کرده تمام روزگاره ایجاد و خانه
آخوندی بایدین زند.

این شیوه سلا و بندگی را چنین بیان نزدیک نشود و است
و خشت - چنگل متو شند که مبادا از ایام جای
چون از نزد، دخود، دخیل مطلع نبنت و این اینها
بیویزیت و ازین راه خیلی پروردی انگلیس را از کند از تو
چنگل ای باعثی اکتفی و کفر فرزندقه هرف نمایند.

والاپن الدل در درجه فوق العاده کوکب تحریر کرده
چون وجہ المصالح ادانه بود و جند از درجه ایشان بود

بدینجی ایجاد ایوان را کوکب حضرت کرد
کافد خرمده کوکب حضرت کرد بن
محبوب کیک میگشت خصوصی از طرف میر کوکب بتوطینی
حضرت افسحاع اسلامه در خواست مساعد شد

جواب بر طبق عمامه حرم خواجه حضرت افسحاع طلا بایک چک
بانگش نماید کرده کافد خدمتی ناده توان بسیه و توان بالغ شد
حضرت ای از مرقد فرشت نویل

میر ولمن بعد از هذین ملاقات ایشان از اراده تبریز و دوست
توانی در درجه اهد نمود چون حضرت الامگورت خراسان
تصویب شدند عمل برده اقبال اشنازه روزه خوده ملاقات ترک
دانه ایزه خیابد که مبادا پیشی ای و دین پیشود.

درست خانی برگشت
میزد چهیں خان تقبل مادر ولمن قبل از خلوع اشنازه بیان
وجی بترل اقایی میمت الدورفت درت خانی برگشت

حزب وطن

میر ولمن فرد تسلیل داده (حزب وطن پستان) که ایجاد و
نقی نایند لذا خانه و مرام و طیبه و نقی طیب و نقی نژاده ای
ولمن از عمارت خانی خوانی حضرت سپاهالار عظم بین جنگ
نموده بکریه حاج ای اقام از ترتیب گرفت که در آمد و شدن
پستان کسی میزد است خوبی بیزد.

دریز و طلب

آنای این اندو برای رفی وطن داده طلاقیت نهاده
محمد تقی حاج محمد حسین روزه ای دیده که بخوبی تسلیل و نیزه ایون
بدرجه عیشه موقت شدند در روزه قزوین متزل طلح نیزه ایون
حال ای هنور در روزه دولا غافل حاج صدرالملکین.

بسیج زیاری هم چهارم داده است.